అంతరాలు

పుట్టుకతోనే కన్న తల్లిని చూచుకునే భాగ్యం లేని నిర్భాగ్యుడు మధు. గోపాల్‌కి మధు బ్రతకటం అయిష్టంగా వుంది. మధు బ్రతికి వున్నంత వరకూ గోపాల్ జీవితం అంధకారమయంగా వుంటుంది. అందుకని ఆ పసి బిడ్డను తన జీవిత పథంనుంచి తొలగించుకోవాలని చూస్తున్నాడు.

రాత్రి పది అయింది. ఇరుగు పొరుగంతా నిద్రాదేవత ఒడిలో తూలి పోయారు. కాని గోపాల్ బంగళా ఇంకా వెల్తురుగానే వుంది. ఒంటరి జీవితంతో విసిగెత్తి నిద్ర రాకుండా వుంది. రేపటినుంచి ఈ ఒంటరిజీవితం మారి పోతుంది. బయట గాలి దుమ్ము వర్షం ఏక ధాటిగా ఈ ఇంటిమీదకొకి ఆయింటిమీద వాలకుండా కురుస్తోంది. అటు గోపాల్‌కి వర్షం అంటే చాలా ప్రేమ. కాని ఈ రోజు ఎప్పటికన్నా తగ్గితే చాలనుకుంటున్నాడు. ఎప్పుడు అనుభవించే ఆనందం తలచుకుంటూ తన్మయత్వంలో వుండి పోయాడు. వర్షంలో నెనసి తడిసి వచ్చి తలుపుతీయమంటుంది. అప్పుడు తలుపుతీస్తే లోపలకువచ్చి తలుపు వేసుకుంటుంది. ఇంక ఎప్పుడూ తన దగ్గరే వుంటుంది. ఎక్కడికీ వెళ్ళదు.

ఎంతకీ వర్షం తగ్గటంలేదు. ఎన్ని గంటలు అయినప్పటికి తెల్లవారటంలేదు. ఎన్ని సిగరెట్లు కాల్చినప్పటికీ తెల్లవారటంలేదు. గడచి పోయిన తన జీవితంలో సంఘటనలన్నీ గుర్తుకొస్తున్నాయి. తనకు శత్రువు విరోధి అయిన 4 సం. కొడుకుని ఒక ముసలిదాని ఇంటివద్ద అప్పచెప్పి వచ్చాడు.

వాడు నిద్రపోతున్న టయిములో ఎత్తుకొని వెస్తూవుంటే లేచి ఏడవటం మొదలు పెట్టాడు. త్రోవ పొడుగునా అల్లాగే కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడుస్తున్నాడు. తండ్రిని వదా "నేను బ్రతికివుండగానే ఎందుకు ఏడుస్తాడు వీడు" అనుకున్నాడు. త్రోవలో నడుస్తున్న జనం అంత ఇటే చూస్తున్నారు. ఎప్పుడూ ఇంతే వీడు అందరిముందు తనని అవమానపరుస్తున్నాడనుకొని రెండు దెబ్బలు వేశాడు.

"నాన్నా! మనమెక్కడికి వెళ్ళా" అన్నాడు.

"గోదావరిలోకి. అనవసరమైన ప్రసంగం పెంచుకునేకు. ఇకనుంచి నువ్వు ముసలమ్మ దగ్గ వుండాలి. ఏడ్చావంటే జాగ్రత్త" అన్నాడు.

వాడు మెదలకుండా వూరుకున్నాడు.

"నేను వుండను. అమ్మదగ్గర అని వాళ్ళ యింటికి వచ్చేటప్పటికి గోపాల్ మెడ పట్టుకుని గట్టిగా కవుగలించుకొని ఏడ్వటం మొదలు పెట్టాడు".

వాడు ఏడుపు వింటూవుంటే కోపం మరి ఎక్కువై రెండు దెబ్బలు వేసి వెనక్కినెట్టి "నోరుముయ్? ఎందుకు వుండవ్" అన్నాడు.

అప్పుడు ముసలమ్మతో గోపాల్ అన్నాడు. "మొదట్లో 2, 3 నెలలు మీరే పెంచాలి.

వి. యామినీదేవి

ఇంకా కొంతకాలం పెంచిన తరువాత తీసుక వెడతాను. అంతవరకూ డబ్బు పంపిస్తాను నెల నెలా" అన్నాడు.

ఇట్లా అని 100 కాగితం విశిరాడు. వణుకుతూవున్న చేతులతో తీసుకుంది అవ్వ. ఆమె తండ్రి గోపాల్‌కి చుట్టాలు. కళ్ళనీళ్ళు కొంగుతో తుడుచుకుని మధుని ఎత్తుకుంది.

ఆమెకు ఒక కొడుకు వున్నాడు కాని, ఎప్పుడూ తగవులు పెడతాడు. ఆమెకు రోజులు గడవటమే కష్టంగా వుంది. గోపాల్‌దగ్గర డబ్బు మూలుగుతూవుంది. మధుని పెంచటం కోసం ఎటూ ఒక మనిషి అవసరం గోపాల్‌కి.

అక్కడనుంచి వస్తూవుంటే మధు గోపాల్ కాళ్ళుపట్టుకుని రానివ్వలేదు. గోపాల్‌కి కోపం వచ్చి అక్కడికీ చాలాకొట్టాడు. కానీ కాళ్ళు వదల్లేదు వాడు. ఆఖరికి అవ్వ వచ్చి లాక్కు తీసుక వెళ్ళింది. అక్కడనుంచి చాలా దూరం వచ్చేవరకూ గోపాల్‌కి మధు ఏడుపు వి వడుతూనే వుంది. ఆకాశంమీద కారు మేఘాలు నాలుగు వైపులా అలుముకొని వున్నాయి. గోపాల్ గబ గబా యింటికి వచ్చేశాడు. అప్పటినుంచి ఇప్పటివరకూ కురుస్తూనే వుంది.

గోపాల్‌కి దాహం అయింది. మంచినీళ్ళు త్రాగటానికి వెళ్తూవుంటే కాలిక్రింద ఏదో మెత్తగా పడింది. అది మధు ఆడుకునే బొమ్మ. కాలుమీద పడగానే అది ఏడ్వసాగింది. దీపం వెలిగించి ఆబొమ్మని పైకి తీసి చూశాడు. మధు మాదిరి గానే వికారంగా వుంది ఆబొమ్మ. మధు ఈమధ్య అనారోగ్యంగా వుంటున్నాడు. లివర్ మూలంగా కాళ్ళు సన్నగా పొట్ట లావుగా వున్నాయి. బలంలేని మూలంగా మెడవాలబడి చాలా బలహీనంగా వున్నాడు. ఆమాత్ర విహీనుడు. బయటికి ఎక్కడకన్నా వెడుతూవుంటే తనుకూడా రావటానికి పేచీ పెడతాడు. తీసుక వెడితే అందరూ మీ అబ్బాయి అల్లా వున్నాడే" అంటారు.

అలా అంటున్నప్పుడు గోపాల్‌కి చాలాకోపం వస్తుంది. "అన్ని చికిత్సలు చేయించాడు. కాని ప్రయోజనం లేదు అన్నారని విసుగుతో జవాబిస్తాడు.

మధుది చాలా గట్టిపట్టు. ఎప్పుడన్నా బజార్‌కి తీసుకువెడితే తనకి కావలసినవి కొనిపెడితేకాని వూరుకోడు. ఈ విషయంలో చాలాసార్లు గోపాల్ మధుని కొట్టేడు. కాని ఆ అలవాటు మానలేదు మధు. చాలాసార్లు ఇల్లా పేచీ పెడుతూ వుంటే గోపాల్ కొట్టేవాడు. కొట్టినా వూరుకోపోతే అందరూ పిల్లవాని కోరికనెరవేర్చండి పాపం అనేవారు. వాళ్ళ దృష్టిలో గోపాల్ ఒక రాక్షసుడిలా కనపడేవాడు. ఒకరోజు ఇల్లాగే మోటర్ చిన్నది కొనిపించుకొన్నాడు. దానికి శిక్షగా ఇంటికి వచ్చేవరకూ నడిపించుకు తీసుకువచ్చాడు. ఆ మోటర్‌నే పొట్టకు ఆనించుకొని మెల్లి మెల్లిగా నడుస్తూ వస్తున్నాడు కానీ గోపాల్‌కి ఏమాత్రం దయకాని జాలికాని కలగలేదు.

ఈ రోజునుంచి ఆ రోజుకి మారణలని వచ్చింది.

"నాన్నా! నాకొయ్య కొంచెం ఇప్పుకో" అన్నాడు మధు.

కోపంతో నేను ఎట్టుకోను. ఇప్పుడేగా నేను వద్దంటే అది కొనేవరకూ ప్రాణం తీశావు. వీడు పంజరిగా నా వెనకాల అని" దాటి వచ్చేశాడు గోపాల్.

మోటారుకార్లు, సైకిళ్ళు, రిక్షాలు అన్నీ బజారంతా నిండుగా వున్నాయి. నడవటానికి సందులేకుండా వున్నాయి. వెంటనే గోపాల్ మెదడులో విచిత్రమైన ఆలోచనలు రాసాగాయి. "ఈ అనారోగ్యమైన పిల్లవాడు ఏమి వృద్ధిలోకి వస్తాడు. ఇల్లాగే వుంటే అందరూ విలాసా వాళ్ళ అబ్బాయి అని వేలెత్తి చూపిస్తారు. అందుకు ఇప్పుడు వదిలేస్తే ఎంతో బాగుండు. తనకి కూడా అడ్డు వదలిపోతాడు." అని అనుకుంటూ వున్నాడు.

కాని తాను ఒకటి తలిస్తే దైవ మొకటి తలుస్తాడన్న సామెత గోపాల్‌కి సత్యంగా తోచింది. ఏమంటే ఒక కారు మధు దగ్గరకంటా వచ్చి ఆగిపోయింది. మధు మాత్రం నిర్భయంగా కారుని తన పొట్టకి ఆనించుకొని మెల్లిగా వస్తున్నాడు.

సిగ్గుతోటి, అవమానంతోటి గోపాల్ హృదయం కందిపోయింది.

అదే ఈ ఎర్రటి స్వెటర్. గోపాల్ దాన్ని కాళ్ళతో తన్నివేశాడు. ఆ ఇంట్లో ప్రతీ వస్తువూ మధుని స్మరణకి తెస్తోంది. మధుని మర్చిపోవటానికి వాడి గురించి ఆలోచన్లు రానీయకుండా సర్వ ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడు. కానీ ఆ ఇంట్లో సఫలుడు కాలేకపోయాడు. హఠాత్తుగా ఆ హుక్కుని తగిలించి వున్న సిలితంగు స్వెట్టర్‌మీద దృష్టి పడింది. ఆ స్వెట్టర్ అంటే మధుకి అమిత ప్రేమ. అది కొంచెం చిరిగిందికూడా. అయినా అదే వేసుకుంటూ వచ్చేవాడు. గోపాల్ ఇంకో స్వెట్టర్ తెచ్చినప్పటికీ దానినే వేసుకుంటాడు. ఆ స్వెట్టర్ అంటే మధుకి అంత ప్రేమ ఎందుకో ఆ దయామయుడుకే తెలియాలి, మధుకే తెలియాలి.

గోపాల్‌కి గత స్మృతులు గుర్తుకు రాసాగాయి. వెంటనే కళ్ళు అశ్రుపూరితాలయ్యాయి. ఎంతో ప్రేమతో కుట్టింది మధుతల్లి ఆ స్వెట్టర్. క్రొత్తగా అల్లుతూ నేర్చుకున్న మూలంగా అక్కడక్కడ తప్పులు కూడా పోయాయి. ఒకదఫా మరామ్మతుచేస్తే మాలతికి కోపం వచ్చి "జీవితంలో ఇంక ఎప్పుడూ అల్లను" అంది కోపంతో అన్నమాట నిజంచేసి జీవితం చాలించింది. మధు పుట్టిన తరువాత మాలతీ ఆరోగ్యం దెబ్బతింది. బ్రతుకుమీద ఆశ క్షీణించిన తరువాత ఒకరోజు గోపాల్ చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకొని ఇల్లా చెప్పింది. "ఇంతవరకూ మనం చాలా ఆనందంగా జీవితం గడిపాం. ఇంతకంటే ఎక్కువ రోజులు మనం సుఖంగా వుండేందుకు నోచుకోలేదు. ఈ పిల్లవానితో నా ప్రాణాలన్నీ వుంచి వెడుతున్నాను. ఎప్పుడూ వానిని బాధపెట్టవద్దు. తల్లిని నే లేను. కనుక మీరు తండ్రి ప్రేమ పూర్తిగా వానికి యివ్వాలి."

సరేనని ఆమె చెప్పిన ప్రకారం ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. ఆ మరుదినమే మాలతీ గోపాల్‌ని మధుని శాశ్వతంగా విడిచి వెళ్ళిపోయింది. దుఃఖంతో గోపాల్ పిచ్చివాడిలా అయిపోయాడు.

గోపాల్ మాలతీ ప్రేమించుకుని పెళ్ళిచేసుకున్నారు. వారి జంట రతీ మన్మధుల్లా వుండేది. వారిద్దరూ రాబోయే రోజుల గురించి సుఖ స్వప్నాల్లో విహరిస్తూవుండేవారు. అటువంటి అందమైన మాలతీ వెళ్ళిపోయి ఇటువంటి అనారోగ్యమైన మధు వుండిపోయాడు.

మధు పుట్టిన మూలంగానే గోపాల్‌ని విడిచి మాలతి వెళ్ళిపోయింది.

దీపం తగ్గించి మంచంమీద పడుకొన్నాడు గోపాల్. కాని నిద్ర రాలేదు. కారణం ఏమంటే రేపు హేమ వస్తుంది. రేపే తామిద్దరూ వివాహం చేసుకోవటం మాలతీ ఏ స్థానంలో వుండేదో ఇకనుంచి హేమ ఆ స్థానంలో వుంటుంది. గోపాల్ హృదయం హేమన్ని [illegible]ంది.

మాలతి పోయిన తరువాత తన జీవితంలోకి వచ్చిన యువతి హేమ.

మాలతీ పోయిన తరువాత నాలుగుమాసాలు పిచ్చివానిలాగా అయిపోయాడు. స్నేహితులు బంధువులూ ఎందరో మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోమని ప్రోత్సహించారు కాని ఒప్పుకోలేదు. పెళ్ళి చేసుకోవటం మాలతికి ద్రోహం చేయటం అనుకున్నాడు.

గోపాల్‌కి కూడా ఇల్లా వుండటం ఆఖరికి కష్టంగా తోచింది. తను చూస్తే యువ్వనంలో వున్నాడు. ఈ వంటరి జీవితం ఎంతకాలం గడపగలడుతనుమాత్రం. అందుకని తన అభిప్రాయాన్ని మార్చుకున్నాడు. ప్రతీ యువతిని తన మాలతితో పోల్చుకుని చూచుకునేవాడు. అందరూ తక్కువగానే కనపడేవారు. అటువంటి వాళ్ళని చేసుకొని జీవితము త్రీ గడపటం గోపాల్‌కి ఇష్టంలేదు. జీవితంలో ఎంతో సుఖం అనుభవిద్దామని ఎన్నో సుఖ స్వప్నాలు కంటున్నాడు. కాని ఈ మధు మూలంగా గోపాల్ పేకమేడల్లే కూలిపోయ్యాయి. గోపాల్ మధుని స్వప్నాల్ని కూలతోయటానికే భగవంతుడు [illegible] మధుని తన కడుపున పుట్టించాడు.

ఇల్లా కాలం గడుస్తూ వుండగానే హేమతో పరిచయమైంది. రోజు రోజుకీ పరిచయంతో పాటు ప్రేమకూడా దినదినాభివృద్ధి చెందింది. మాలతిలాగానే హేమకూడా అందంగా పొడుగా వుంటుంది. హేమ [illegible] నడుస్తూ వుంటే మాలతీ వున్నట్లుగానే వుంటుంది గోపాల్‌కి. క్రమేపి హేమని విడిచి వుండటం చాలా కష్టంగా వుంది. హేమకోసం ఏమన్నాసరే చేయటానికి నిశ్చయించుకున్నాడు. తనకి ఒక కొడుకు వున్నాడన్న సంగతి చెప్పలేదు. తనకు రెండవ వివాహం అనిమాత్రం చెప్పాడు. తరువాత ఎప్పుడో చెబుదామనుకున్నాడు. గోపాల్ చెప్పకక్రితమే ఒక రోజు ఉదయమే హేమ వచ్చింది గోపాల్ ఇంటికి. గోపాల్ కొంచెం ఖంగారు పడ్డాడు. అయినప్పటికీ తమాయించుకుని ఆహ్వానించాడు.

కొన్ని ఖబుర్లు చెప్పుకున్న తరువాత పెళ్ళి ఎప్పుడు చేసుకుందా"మని అడిగింది.

"నీవు ఎప్పుడంటే అప్పుడే". ఒక విషయం ముందు చెప్పాలి నీకు అన్నాడు.

"ఇంకా ఏమున్నాయి. చెప్పాల్సిన విషయాలు అని విసురుగా అంది."

"కాదు హేమా! అటువంటి విషయం ఏదీ కాదు." అన్నాడు. ఇంతలోనే మధు నాన్నా నాన్నా అంటూ గదిలోకి వచ్చాడు. మాసిపోయిన బట్టలు కాదూ చికాగ్గా వున్నాడు వాడిని చూస్తూనే హేమ "ఈ పిల్లవా డెవరు అని" అడిగింది.

సిగ్గుతో గోపాల్ "నా కొడుకేనని జవాబిచ్చాడు.

"అయితే ఇంతవరకూ నాతో ఎందుకు [illegible] అయింది. ఇందుకనేనా వుంది ఎప్పుడూ నన్ను మీ ఇంటికి రమ్మనమని ఆహ్వానించలేదు. మిమ్మల్ని వివాహం చేసుకొని అటువంటి రోగిష్టి పిల్లవాడిని పెంచేకంటే ఇల్లా అవివాహితగా వుండటం వెయ్యిరెట్లు మంచిది" అని కోపంగా అంది.

హేమని ఎట్లాగైనా నచ్చ చెబుదామని చూచాడు. కాని లాభంలేకపోయింది. పైగా ఖచ్చితంగా చెప్పేసింది. మధు వున్నంతవరకూ తను ఈ ఇంట్లో అడుగుపెట్టనని"

హేమ చెప్పినట్లుగా [illegible] ఏం చేస్తాడు తను [illegible]టం అంతా ఈ [illegible] విషయం మీదా ఆధా[illegible]

ఈ విషయం గోపాల్‌కి కష్టం కలగలేదు. ఎందుకంటే రెండు సంవత్సరాలు ఆ అవ్వ మధుని పెంచింది మాలతి పోయాక. మధుని అవ్వదగ్గిర పంపాడు అందుకనే.

ఇంక తెల్లవారితే హేమ వస్తుంది. ఆరోజు హేమ వెళ్ళాక మధుని కొట్టాడు. [illegible] ఏమయింది? ఏం ఇంక మధు తనకు దూరమయ్యాడు. ఇంక నుంచి ఆ ఇంట్లో తనూ హేమా వుంటారు. ఎప్పుడూకూడా ఇంక మధుని తీసుకురాదలుచుకో లేదు గోపాల్.

ఎందుకనో గోపాల్‌కి నిద్రపట్టటం లేదు. పాపం పసివాడు ఏమన్నా తప్పు జరిగిందా అంటే అది ఏమీ లేదు. తన సుఖంకోసం మధుని తనకు దూరంగా వుంచాడు. తండ్రి బ్రతికివుండగానే మధుని ఎందుకు దూరం చేసుకోవాలో అర్థం కావటంలేదు గోపాల్‌కి. పోనీ హేమది తప్పు అంటే అదిమాత్రం ఎందుకు నిజం? హేమ ఎందుకు మధు సంరక్షణ చెయ్యాలి. తనంటే మధు తండ్రి కనుక తనకు తప్పదు. మధు ఏం తప్పుచేశాడని తను అంత శిక్ష విధించాడు. వాడు తన కొడుకు. వాడి నరాల్లో తన రక్తం ప్రవహిస్తోంది. మరి వాడంటే తనకు ఎందుకింత ఈర్ష్య. వాడు పుట్టినప్పుడు తల్లిపోతే వాడి తప్పేముంది దాంట్లో. ఆమెకి జబ్బు చేసింది. అందుకు చనిపోయింది. రేపు దురదృష్టవశాత్తు తనకీ రాజబ్బు అప్పుడు హేమకూడా ఇల్లాగే చేస్తుందా?

తను మాలతికి ఏమని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. ఇప్పుడు తను చేసేదేమిటి? తన సుఖంకోసం మధుని ఇంట్లోంచి పంపేశాడు. అమాయకుడైన బిడ్డను పితృ ప్రేమనుంచి తొలగించి తనుమాత్రం ఏం సుఖపడగలడు. గోపాల్ మనస్సు మారిపోయింది. మధుకోసం ఆ పితృ హృదయం విలపించసాగింది.

వర్షం కురవటం తగ్గింది. చల్లగాలివీస్తోంది గోపాల్ లేచి మధు దగ్గరకు వెళ్ళాడు. మధు గాఢనిద్రలో వున్నాడు. అవ్వ ప్రక్కనే వుంది.

(మిగతా 8 వ పేజీలో)

ఈ చిత్రాలన్నిటిలో కె. ఆసిఫ్ నిర్మించిన "మొఘల్—ఇ—ఆజామ్" ముఖ్యమైనదనే చెప్పాలి. ఎనిమిది సంవత్సరాలుగా నిర్మాణంలో వున్నది. ఒక్క షీష్‌మహల్ సెట్టు నిర్మాణానికి అయిదులక్షల రూపాయలు వెచ్చించారట. ఆర్ట్ డైరెక్టర్ సయ్యద్ ఈసెట్టు వేశారు. ఈ ఒక్క సెట్టుతో నిర్మాణం పూర్తి కావడానికి ఎక్స్‌ట్రా తారలకు యిచ్చింది, మిగతా వ్యయం కలిపి పది లక్షల రూపాయలు. ఇలాంటి సెట్లు ఈ చిత్రంలో అనేకం వున్నాయి. ఇందులోని యుద్ధరంగాలు ఇండోర్ ప్రాంత మహారాష్ట్రీకరించారు. అందులో భారతసాయుధ బలాల సహాయం ఎంతో వున్నది.

"మొఘల్—ఇ—ఆజామ్" కథ పాతదే. సలీమ్ అనార్కలీల ప్రేమగాథ, సలీంగా దిలీప్ కుమార్, అనార్కలీగా మధుబాల నటించారు. ఇంకా అజిత్, నిగర్ సుల్తానా, దుర్గాఖోటే, నటించారు. పృథ్వీరాజు అక్బరు భూమికను నిర్వహించాడు.

ఈ చిత్రంలో కొన్ని భాగాలు టెక్నికలర్‌లో నిర్మించారు. నౌషద్ సంగీతం. మొఘల్—ఇ—ఆజామ్‌లో ప్రత్యేక ఆకర్షణ. ఇంతవరకు ఇండియాలో నిర్మించబడ్డ అన్ని చిత్రాలకంటే ఎక్కువ ధనాన్ని వ్యయపరచిన చిత్రం.

దిలీప్ నటించిన మరో చిత్రం "కోహినూర్" ఇందు కథానాయకి మీనాకుమారి. అరేబియన్ నైట్స్ కథల ఫక్కీలో తయారవుతున్న చిత్రం "కోహినూర్" దీనికి సంగీతం నౌషద్.

దిలీప్ నటిస్తున్న మూడవచిత్రం 'గంగా జమున'. ఇది వర్ణ చిత్రం. దిలీప్‌అన్న నజీర్‌ఖాన్‌కూడా ఈ చిత్రంలో నటిస్తున్నాడు. వైజయంతిమాల, అజ్రా స్త్రీ భూమికలు నిర్వహిస్తున్నారు. నితిన్‌బోస్ డైరెక్టరు. నౌషద్ సంగీతం.

• • •

దేవ్ ఆనంద్ నటించిన చిత్రం "ఏక్‌కే బాద్ ఏక్" ఒకటి సిద్ధంగా వున్నది. 'కాలా బజార్', ఈ నెలలోనే విడుదల అవుతోంది. వీటి తర్వాత చార్‌హదీ, రూప్ కే రాణి, చోరోంకే రాజా, షరాబీ, బొంబాయి కాబాబా, 'కినారే కినారే' దేవ్ నటిస్తున్న చిత్రాలు.

కాలాబజార్ దర్శకుడు విజయ ఆనంద్ వహీదారెహమన్ నాయిక. రూప్‌కేరాణిలో కూడా వహిదా నాయికగా నటిస్తోంది.

బొంబాయికే బాబా షర్మాద్ చిత్రాలలో దేవ్ నాయికగా సుచిత్రాసేన్ నటిస్తోంది. ఈ చిత్రాలన్నీ త్వరలో విడుదల అవుతాయి.

రాజకపూర్ నటిస్తున్న చిత్రాలలో 'జిస్ దేశ్‌మే గంగా బహతీహై' ముఖ్యమైనది. ఆతర్వాత ఆషిల్, శ్రీమానసత్వావారి చిత్రాలు 'జిస్‌దేశ్‌మే'లో రాజా నాయికగా పద్మిని నటిస్తోంది.

రూబెన్, దూబే నిర్మిస్తున్న ఆషిక్‌లో కూడా రాజనాయికగా పద్మిని నటిస్తోంది. దీనికి దర్శకుడు హృషికేష్ ముఖర్జీ. సంగీతం శంకర్ — జై కిషన్.

(50 వ పేజీ తరువాయి)

గోపాల్ సరాసరి వెళ్ళి మధుని ప్రేమతో ఎత్తుకొని హృదయానికి హత్తుకున్నాడు.

మధు కళ్ళు విప్పి చూచాడు. గభాల్న దిగబోయాడు భయంతో "నన్ను కొట్టకు నాన్నా" అంటున్నాడు జాలిగా.

గోపాల్ కళ్ళు అశ్రుపూరితా లయ్యాయి. గద్గద కంఠంతో "రా నాయనా" అని దగ్గరకు తీసుకొని ముద్దాడాడు ప్రేమతో. వెంటనే మధుని ఎత్తుకుని ఇంటికి తీసుకువెళ్ళాడు.

తెల్లవారింది. సూర్యుని అరుణ కిరణాలు కిటికీలోంచి లోపలికి వస్తున్నాయి. గోపాల్ స్వయంగా పాలుకాచాడు. బిస్కట్లు పెట్టి పాలు పట్టిస్తున్నాడు ప్రేమగా. పితృ ప్రేమ ఎరుగని ఆ పసిబిడ్డ ఆనందంతో తింటున్నాడు. ఆ సమయానే తలుపు చప్పుడయింది. లేచాడు గోపాల్. హేమ గుమ్మంలో నుంచుని ఆశ్చర్యంగా చూస్తోంది.

"ఇంకా పంపించలేదా ఈ పిల్లవాడిని" అంది.

"నా జీవితం వున్నంతవరకూ మధు నాదగ్గరే వుండాలి. ఇక్కడే వుంటాడు. ఇష్టమయితే లోపల అడుగుపెట్టు. లేకపోతే" అని దృఢ స్వరంతో చెప్పాడు గోపాల్.

గోపాల్ దృష్టిలో ఇప్పుడు మధు తప్ప ఇంక ఎవ్వరూ లేరు. హేమ వున్నా పర్వాలేదు. లేకపోయినా పర్వాలేదు. హేమని చూచి "వెళ్లేటప్పుడు తలుపు వేసేసి వెళ్లు" అన్నాడు అంతే.

(56 వ పేజీ తరువాయి)

సమంగా వుంటాయి. భూ, గృహ వసతులనుండి ఆదాయం వచ్చినా ఖర్చులు అధికం కావడంచే ధనానికి ఎప్పటికప్పుడు యెదురు చూడవలసి వస్తుంది. నూతన స్నేహితులు. ఎంతో పలుకుబడి ముఖంతో సామాజిక జీవితం సుఖ ప్రదంగా వుంటుంది. విద్యార్థులకు హెచ్చు కష్టం కా... కలతో వివాహ సంబంధములు స్థిరపడుతాయి. తరచు అనారోగ్యములతో కుటుంబ సౌఖ్యము తక్కువ.

— పెద్దిభొట్ల కోటయ్యశాస్త్రి

చలం, గిరిజ